

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců Mgr. Jana Kašpara a JUDr. Ing. Viery Horčicové v právní věci žalobkyně: **P. T. T.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců** (původně: Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie), se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 18. 6. 2009 č.j. CPR-3231-1/ČJ-2009-9CPR-C215

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 18. 6. 2009 č.j. CPR-3231-1/ČJ-2009-9CPR-C215, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 7.760,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Marka Sedláka, advokáta.**

Odůvodnění

Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 18.6. 2009 č.j. CPR-3231-1/ČJ-2009-9CPR-C215, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno (dále jen správní orgán prvního stupně) ze dne 29.1. 2009 č.j. CPBR-21427-12/ČJ-2008-61PB-CI. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl podle § 75 odst. 1 písm. d) a písm. h) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon o pobytu cizinců), žádost žalobkyně o povolení k trvalému pobytu.

Žalobkyně v žalobě uvádí, že žalovaný se v rozporu s ustanovením § 89 odst. 2 správního řádu nezabýval námitkami žalobkyně uvedenými v odvolání. Jedinou námitkou

žalobkyně bylo, že správní orgán prvního stupně nebyl oprávněn rozhodovat o její žádosti o povolení k trvalému pobytu, neboť žalobkyně je žadatelkou o udělení mezinárodní ochrany. Žalobkyně dne 20.10. 2008 podala žádost o povolení k trvalému pobytu. Dne 4.11. 2008 požádala o přerušení řízení z důvodu podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán řízení přerušil a následně, ačkoliv řízení stále nebylo ukončeno, dne 5.2. 2009 o žádosti rozhodl zamítavým rozhodnutím. Správní orgán prvního stupně ani žalovaný proto nebyli oprávněni o žádosti žalobkyně rozhodovat.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobkyně podala žádost o povolení k trvalému pobytu dne 20.9. 2008, o níž bylo rozhodnuto v prvním stupni dne 29.1. 2009 a odvolání bylo zamítnuto rozhodnutím ze dne 18.6. 2009. Žalobkyně podala svoji žádost o mezinárodní ochranu dne 29.10. 2008 a dne 3.3. 2010 nabylo právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, kterým byla kasační stížnost žalobkyně odmítnuta pro nepřijatelnost. V době rozhodování o žádosti o pobyt nebylo řízení o mezinárodní ochraně pravomocně ukončeno.

Ze správního spisu byly zjištěny následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Žalobkyně podala žádost o povolení k trvalému pobytu správnímu orgánu prvního stupně dne 20.10. 2008. Následným podáním doručeným správnímu orgánu prvního stupně dne 4.11. 2008 žalobkyně sdělila správnímu orgánu prvního stupně, že podala žádost o azyl a vzhledem k tomu žádá o přerušení řízení.

Usnesením ze dne 6.11. 2008 č.j. CPBR-21427-9/ČJ-2008-61PB-CI správní orgán prvního stupně řízení přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu s poukazem na to, že žalobkyně požádala o udělení mezinárodní ochrany.

Opatřením ze dne 15.1. 2009 správní orgán prvního stupně vyrozuměl žalobkyni, že se může ve stanovené lhůtě vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí. Žádné vyjádření žalobkyně v této fázi řízení předložený správní spis neobsahuje. Rozhodnutím ze dne 29.1. 2009 č.j. CPBR-21427-12/ČJ-2008-61PB-CI byla žádost žalobkyně podle ustanovení § 75 odst. 1 písm. d) a písm. h) zákona o pobytu cizinců zamítnuta. V odůvodnění rozhodnutí je uvedeno, že žalobkyně podala dne 29.10. 2008 opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Proto bylo řízení přerušeno a následně bylo zjištěno, že dne 10.11. 2008 bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany pravomocně zastaveno. Žalobkyně následně (potřetí) dne 11.12. 2008 požádala o udělení mezinárodní ochrany. Toto řízení bylo pravomocně zastaveno dne 19.12. 2008.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně uvedl, že žalobkyně je vedena jako nežádoucí osoba a nesplňuje podmínku pětiletého nepřetržitého pobytu na území. Proto správní orgán prvního stupně podanou žádost žalobkyně o povolení trvalého pobytu zamítl.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí odvolání, ve kterém uvedla, že rozhodnutí je nezákonné, neboť je žadatelkou o mezinárodní ochranu, a proto navrhuje, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc znovu projednána.

O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18.6. 2009 č.j. CPR-3231-1/ČJ-2009-9CPR-C215, a to tak, že odvolání bylo zamítnuto a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrzeno.

V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobkyně je v evidenci nežádoucích osob do 31.3. 2014. Poukázal na ustanovení § 75 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, z něhož vyplývá, že je-li cizinec evidován v evidenci nežádoucích osob, je správní orgán povinen žádost zamítnout. Žalovaný dále uvedl, že žalobkyně nesplňuje podmínku pětiletého nepřetržitého pobytu na území podle ustanovení § 75 odst. 1 písm. h) zákona o pobytu cizinců. Poukázal na to, že žalobkyně třikrát žádala o udělení mezinárodní ochrany, která jí nikdy udělena nebyla, a šestkrát žádala o trvalý pobyt na základě uzavřeného účelového manželství. Rovněž tyto žádosti byly pravomocně zamítnuty. Žalovaný uzavřel, že žalobkyně se své problémy s nelegálním pobytem na území od samého počátku pokouší odstranit pomocí získání azylu či trvalého pobytu.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O věci přitom rozhodl bez jednání, neboť s tím oba účastníci řízení souhlasili, resp. nevyslovili ve stanovené lhůtě nesouhlas.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, čj. 6 A 48/92-23).

V tomto případě obsahovalo odvolání žalobkyně v podstatě jedinou větu, tj. že je žadatelkou o udělení mezinárodní ochrany. Jak vyplývá ze shora provedené rekapitulace obsahu správního spisu, právě z tohoto důvodu zmiňovaného žalobkyní v odvolání bylo správní po určitou dobu přerušeno. Jednalo se tedy o námitku upozorňující na okolnost, kterou sám správní orgán prvního stupně shledal jako nikoli bezvýznamnou pro posouzení žádosti žalobkyně.

Bylo tedy povinností žalovaného, aby se s touto námitkou přezkoumatelným způsobem vypořádal. Soud ani při nejlepší vůli nemohl z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí seznat, zda žalovaný považoval odvolací námitku za nedůvodnou proto, že se domníval, že žalobkyně již v době jeho rozhodování žadatelkou o udělení mezinárodní ochrany není, nebo proto, že se domníval, že tato okolnost nemá pro posouzení žádosti o povolení trvalého pobytu žádný význam, anebo z nějakého zcela jiného důvodu.

Ani z vyjádření, které žalovaný učinil k podané žalobě, není zcela srozumitelné, jak se vlastně k otázce nastolené žalobkyní v odvolání staví. Z formulace, že „v době rozhodování o žádosti o pobyt nebylo řízení o mezinárodní ochraně pravomocně ukončeno“, kterou vyjádření k žalobě končí, se lze nejspíše domnívat, že sám žalovaný uznává důvodnost této odvolací námitky a tím i samotné žaloby.

Ze všech shora uvedených důvodů soudu nezbylo než žalobou napadené rozhodnutí zrušit jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný opomněl vypořádat s námitkou uplatněnou žalobkyní v odvolání. Soud se přitom nemohl meritorně zabývat důvodností uplatněné odvolací námitky, neboť správní soud je zásadně povolán toliko k tomu, aby přezkoumal správnost závěrů, k nimž dospěly správní orgány. Pokud správní orgány své úvahy srozumitelným způsobem nevtělí do odůvodnění svého rozhodnutí, nemá správní soud,

co by přezkoumával. Opačný přístup by znamenal, že by soud nahrazoval činnost žalovaného, což mu zásadně nepřísluší.

Vzhledem ke shora uvedenému soud žalobě vyhověl a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Právním názorem, který soud vyslovil v tomto rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Žalobkyně měla se svojí žalobou úspěch a náleží jí proto náhrada důvodně vynaložených a prokázaných nákladů řízení podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Tyto náklady spočívají v nákladech souvisejících se zastoupením advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů za 2 úkony právní služby po 2100 Kč (za převzetí věci a sepsí žaloby), a 2 režijní paušály po 300 Kč. Celkem tedy činí náklady na právní zastoupení 4.800,- Kč. K tomu se připočítává daň z přidané hodnoty ve výši 20 %, již je advokát žalobkyně plátcem, ve výši 960 Kč. Další náklady představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000 Kč. Proto soud přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení ve výši 7.760,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 11. dubna 2012

Mgr. Jana Brothánková, v.r.
předsedkyně senátu